

טק' וזהו סוד פסוק **ושמתי כרכר שמשותיד** (א) וגו' כי
 אג' שלישים דכלי
 גפ' כ"ד כ"ד כ"ד שהם בגי' ע"ב שהיא סוד החסד המתפשט בת"ת
 כנודע והנה חס"ד בגי' ע"ב וכנגד ב' השלישים שהיא לוקחת אחר הפ'
 ושמתי כ"ד כ"ד שהם ב' פעמים כ"ד והוא סוד ותמלא כדה ותעל
 כ"ד הנקבה הנק' ה' תמלא והוא סוד כ"ד אריות של בשכמל"ו שהוא
 בנקבה כנודע והוא סוד כ"ד ספרין דאורייתא ואמנם הכתר של ז"א
 יש בו אור גדול וכלי קטן כנו' שם במקומו ויש בו ג"פ אור' אור'
 אור' שהם גיפ' כ"ד כ"ד כ"ד הגו' לפי שכל חסד נק' אור דיומ' קדמא
 והנה ג"פ אור' הם בגי' כתר אבל הכתר דנוקביה הם ב' פעמי' כ"ד
 שהם שני אורות לבד כמנין בי"ת ולכן משתרב בהמ"ק שהיא הנקבה
 ויטילו שני האורות חלוממנה שהם בגי' בי"ת ולכן אסור למלא פיו
 שחוק כי שחוק ובי"ת שיש הם בגי' כי כל זמן שיש בי"ת שהם ב'
 האורות הגו' יש שחוק וכשנחבר הכיתא אין שחוק ולעתיד לבא יחזירו
 המאיל אליה ולזה אמר ושמתי כדרכי שמשותיד שהם ב' פעמים כ"ד
 הגו' הבאים לה מן ז"א הנק' שמש ומן בחי' הת"ת שבו שם הוא
 נק' שמש והוא שאמר שמשותיד לשון רבים גם רמז אל שני שלישי
 הת"ת שכל א' מהם נקרא שמש המאיר בה וזהו שחבר שמשותיד שהם
 ב' שלישים הגו' גם זהו טעם שהנקבה נקרא' דך ועני לפי שחבר נמנה
 השליש של כ"ד העליון ולכן הכ"ד נחלק לר"ך והנה אין זה אלא בבחי'
 הכלי אבל מבחי' אור חסד שבתוכו אינה לוקחת רק חצי שלישי האחרון
 כנו"ל באופן שלוקחת לכתר שלה ב' שלישים לכלי וחצי שלישי לאור משא"כ
 בז"א שלוקח מן הת"ת דתבונה מן הכלי שלישי א' האחרון לבד עם כל
 פ"ד) האור שבו באופן שכתרי בבחי' הכלי קטן מן כתרם בבחי' הכמות אבל
 בבחי' האיכות ודאי כי שער אל' שלישי ת"ת דתבונה גדול מכל ב' שלישי
 ת"ת דז"א אבל כונתו לימר שכפי הערך היה ראוי שכוון שהכתר
 שלה הם שני שלישי הת"ת שבו כן הכתר שבו יהיה ב' שלישי הת"ת
 דתבו' וכבר ביארנו הטעם שם נמלא כי כתר דז"א אורו גדול והכלי
 קטן והכתר דנוק' להפך זה כי הכלי גדול והאור מועט יותר מדאי. עוד
 יש שנוי אחר כי אור כתר דז"א הוא עלמזה האור של תבו' שנכנס'
 בתוכו ואור כתר שלה הוא הארה בעלמא אשר עוברת דרך נוסך הכלי
 דת"ת דז"א מאחור' אל הכתר שבה ויפן זה הגרעון בכתר הנקב' משא"כ
 בז"א לכן היה גרעין שני גם במוחין שבה משא"כ בז"א והוא כי כבר
 נבאר בענין המוחין דז"א שהם ד' מוחין והם חב"ד ודעת כלול מתרין
 פטרין ולפי שבכתר שבו יש אורות רבים לכן היה כח באורות ההם
 להמשיך גם מוח הדעת למעלה בראשו בין חכמה לבונה כנודע אע"פ
 שמקומו האמיתי הוא למטה כמו שנבאר אמנם הנקבה כיון שאור הכתר
 שבה מועט אין בו כח להעלות את הדעת הקל שבה שהוא פטרין
 דגבו' לפדה כנודע ואמנם בראשה יש תרין מוחין חו"ב בלבד אבל הדע'
 שבה שהיא פטרין דגבו' כנו' עמדה לה למטה בשליש עליון דת"ת שבה
 באמצע ב' הכתפות ושם נחבצו בתחלה חמשה גבו' כי זהו סוד קשר
 יו"ד של תפילין ריד שהם המוחין שלה כמבואר אצלנו שם וזהו שאמרו
 באדרת האזינו דרל"ו ע"א ונהירו דטרין מוחין גליפן בה וכו' יראה כי
 אין בראשה בבחי' מוחין רק ב' לבד גם באמרו ונהירו רמז אל הגו' כי
 המוחין שבה הם הארה מועטת היוצאה ללד אחורי הת"ת דז"א משא"כ
 במוחין דז"א שהם אור תבונה עלמו המתפשט בחוף ז"א. וכבר
 נבאר בענין הכתר דז"א איך החכמה והבונה נמשכו מן המוחין עלמם
 דז"א אבל הדעת נמשך מן ה' חסדים המתפשט' בז"ק שלהם ולכן גם
 בנקבה נשאר בין הכתפים כי שם מקומו באבא אבל בז"א שיש אור רב
 בכתר שבו העלה את הדעת שלו למעלה ממקומו כנו' והרי נבאר
 ב' השנויים שזמן ז"א לטק' בענין הכתר והדעת

ונחזור יתבה ב' לבאר ענין היות א' הנוסף על י"ב שנה מה ענינו.

הנה נבאר לעיל כי בשנה השביעית נכנס חצי שלישי אור

ואחד בכתר שבה אבל לריך שחבר כי איהו חצי שלישי האור נחלק לר'

חלקים וכשנכנסו בה תרין פירקין תחילין דגלת ויוד נכנס חלק אחד
 וכשנכנסו תרין פירקין אמצעי' נכנס החלק הב' וכשנכנסו ג' פירקין עליון
 נכנס החלק הג' ואמנם החלק הד' לא נכנס בו עד סיום י"ב שנה ואז
 ביום הא' של שנת י"ג נכנס בג' החלק בד' ואז נגמר הכתר שבה ולריך
 לידע למה הכתר נעש' בב' זמנים הגו' אבל הטעם הוא במה שהודעתך
 בכתר דז"א כי הכתר אינו מגוף האדם עלמו אלא בחי' טליונה שירדה
 על ראשו בסוד כתר אליו ולכן אין הכתר נשלם עד שיושלם תקון כל
 הט' ספי' שבו ואמנם יש בחי' אחרת והיא כי הנה אין הגבו' יולא' מיסוד
 דז"א עד שיכנסו החסדים תחלה בנקבה והנה הכתר נעשה מן אור
 החסדים כנו"ל והיה לריך שיחוקן תחלה ולכן היתה פשרה זו שיכנסו
 ג' חלקי אור החסד בתחלה בכתר שבו ואח"כ יכנסו הגבו' בחוף הנקבה
 ואח"כ יכנס החלק הד' בכתר בסיום הכל ואעפ"י שזה הרביע לא נכנס
 קודם אל הגבו' אין חשש בזה לפי שלא נשאר זה החלק בת"ת דז"א עד
 עתה אמנם מתחלה לא נס הוא משם אלא שנשאר בסוד אור מקי' על
 כתר הנקבה ולכן הרי הוא כאלו נכנס בה ולכן ילאו הגבו' ונחשו בנקבה
 ואח"כ נכנס בה בחוף הכתר שבה לפי שאין הכתר נגמר אלא באחרון'
 כנו' וזהו יתבאר טעם למה כניסת החלק הד' הזה שבכתר נכנס ביום
 הא' בלבד והוא כי כבר היה עומד על ראש הכתר ולא היה חסר אלא
 כניסתו למוכו בלבד ואדרבא כפי האמת אפי' שער יום א' לא היה
 לריך אלא שנשאר נחבר ענין ירידת הגבורות ביסוד שלה עם ירידת
 החלק הזה בכתר שלה יהיה בין ב' הבחי' האלו שהם יום א' והנה
 עם הגו' ית' מ"ש ז"ל ענין ב' מלכ' המשתמשי' בכתר אחד והו' כי מין
 שלישי א' תחתון דאור החסד שבת"ת נחלק ומחליו נעשה הכתר שלו
 ומחליו הכתר דנוק' וזהו ב' מלכ' משתמשי' בז"א גם ידק זה בבחי'
 הכלי כי הנה כמו שזמן האור שבו נעשו ב' הכתרים שלו ואלה כן מן
 הכלי של הת"ת דז"א נעשו ב' ת"ת הנק' גופא כנו"ל מן ב' שלישי הכלי
 חצי השליש הספיק לת"ת שבו הנק' גוף שני ומן השליש ומחלה נחלק
 לכתר ולדעת ולת"ת שבה שהוא הגוף שבה ונמלא כי הת"ת שלי נחפס'
 עד הת"ת שבה וכל ענין זה היה כדי להשוות שניהם שיהיו שוים בזהו'
 אחת ובפרט בכתר ובת"ת שבה שהם קו אמצעי' אשר הוא עיקר גוף
 האדם כדי שיהיו ב' המלכ' שוים בכל בחי' בסיד שני המאורות הגדו'
 והרי נבאר כי משלים וחצי של כלי הת"ת דז"א נחלק לג' שלישים
 וזהם נעשו כתר ודעת ות"ת בקו אמצעי' שבה :

ועתה (ג) נבאר מהיכן נעשו היסוד והמלכות שבה ולהבין זה לריך
 שנבאר איך נגדלה זו הנקב' וזה יובן במה שביארנו לעי' כי בזמן

ד' סז ט"א) השלישי הנק' זמן היגיעה נגדלה כשעור מדת הת"ת של ז"א והיתה
 שיעור ספי' א' ובשנינו זמן הד' הנק' קטנה ורעה המאיל העליון
 להגדילה ולעשותה פרצוף גמור חילק המדה ההיא לי' חלקים קטנים
 הנק' י' נקודות כנודע כי כל מדת אינה פחותה מ' ואח"כ באלי הי"ב
 שנה החמילו המוחין שלה ליכנס בתוכה ואז כל נקודה מהם נגדלה
 ונעשה ספי' א' שלימה עד שנעשה פרצוף א' שלם ב"ס גמורות והנה
 נקודת הת"ת שבה לא הוצרכה אל הת"ת עלמו שלה לפי שכבר נעשה
 ממה שלקחה מכלי הת"ת דז"א כנו' ולכן ירדה נקודת הת"ת שבה
 למטה עם נקודת היסוד שבה ומסתיהם נעשה היסוד שלה והוא סוד
 מה שאמרו בסה"ז ובס' התיקונין כי גוף וברית משביקן חד והענין
 הוא כי נקודת הת"ת הנק' גוף ונקודת הברית שהוא היסוד שבה
 נחבצו לאחדים למטה ומסתיהם נעשה כלי היסוד שלה ולריך לידע
 למה היסוד הולך ליעשות מב' נקודות הגו' משא"כ בכל י"ס שבה
 והטעם הוא במה שידעת ונת' לעיל כי כל הספי' שבה יש להם זל
 מה לסמך בז"א בת"ת ונה"י שבו אבל היסוד שבה אין לו סמך בז"א
 כלל כנו"ל שהיסוד דז"א נגמר עד סיום הת"ת של הנקבה כי לפיכך
 זה נק' היסוד שבה פורח באויר ואין לו על מה לסמך כמבואר אצלנו
 במקום אחר גם נודע כי לטעם זה נק' הנקבה טניה ונק' אספקלרי'
 דלא נהרא מגרמה כלום אלא לריכה לקחת כל הספי' שבה מן הז"א
 כנו"ל

הגדלות וביאורים (א) עד ונחזור כ"ל לפי דמ"ל פ"ג דרוס סוד לבנה כמילואה מכו"ש דק"מ שער מאמרי רז"ל דרוס ד' נכנסו לפרסם במ"ס חגיגה ובחס' נרכות
 ד"א סג"ג ותיין פור כליונים לפי דמ"ל דרוס ס"ז ע"פ פ"ח סכ"ה ס"ב (ב) עד יתבה ע"פ שער ל"ד פ"ו ושלמה פ"ב מני"ס ש"ו ח"א פ"ו דקל"ג (ג) פ"ח של"ה
 פ"ב ופ"ה בלוח (פ' בחת"י יע"ש).

דו"א נחיספו בה ז' נקודות אחרות וזהו ג"ז. ואם השאל למה בחכמה שבה לא נכנס בחשבון נקודה אחרת שלוקחת מכלי דגלח דאימא שלמה וגם בחכמה יכיו אחיות ג"ז. והתשובה היא כי הנה נה"י דאימא הנכנסים דו"א הם בעלמא אינם רק בחי' רגלים שבה ולא בחי' ראש ומוחין אלא שבהכנסם הוי' ז"א נשחטו ונחשלו כי ב' פירקין עילאין דגלח והוד דאימא נחכוו בבחי' ב' מוחין חו"ב דו"א וב' פירקין חלשיים נעשו ב' זרועות חו"ב דו"א וב' פירקין תחתין נשארם במליאותם הא' שהם נלח והוד ב' רגלין דו"א ואלו ב' פירקין אינם משתנים ממליאותם כמו הפירקין האחרים ואמנם כשנעתיקים עוד לבחי' הג' שהיא בנוק' דו"א הנה נידע שכל שיעור קומת הנקבה היא בחלת פירקין דגלח והוד (א"ש) נלע"ד להג' דו"א אשר בחוכם מחלבים ב' פירקין תחתין ב' פירקין במקו' דגלח והוד דאימא אשר לעולם נשאר במליאות בחלת) רגלים ולא מוחין כנו'. ונמצא כי הארה שלוקחת

הנקבה מנלח והוד דאימא בין לחו"ב ובין לחי"ג שבה אינה עולה בשם אצל ההארה שלוקחת מנלח והוד דאימא דגלח והוד שבה עולה בשם ונכנסה בחשבון כמו שיבאר לפי שהכל הוא הארת רגלים בין בבחי' אימא בין בבחי' הנקבה עלמה וזה הענין עלמו הוא כמה שלוקחת הנק' מן הכלים דגלח והוד דו"א עלמו כי גם מהם לוקחת לפי שכיון שהיא לוקחת מן המוחין הפנימיים שבתוך נלח והוד דו"א כנודע והנה הם מלובשים הוי' ב' כלים שהם הכלים דנה"י דאימא והכלים דנה"י דו"א ולכן בלא האור של המוחין עלמם מחוץ ב' הכלים הנו' לחוץ אל הנקבה מידי עברו יקח מהם כי לא ילא ערום מבלי לבוש ולוקח קלח מן הכלי' ההם מה שרריך ויולא האור ההוא בהיותו מלובש תוך ב' הכלי' ההם ונחזור לענין כי כמו שהכלים דגלח והוד דאימא אינם נכנסות בכלל חשבון נקודות הנקבה רק בגלח והוד של הנקבה כנו"כ מן מה שלוקחת הנקבה מן הכלים דגלח והוד דו"א אינם נכנסים בכלל חשבון רק בגלח והוד של הנקבה האמנם יש קלח שינוי בין הגלח והוד דאימא לגלח והוד דו"א והוא כי נודע שהנוק' כל אחיותה ומליאותה הוא בשמאל שהיא גבורה והנה אימא הנק' תבונה דינים מחסרין מינה כנו' במקומו ובפרט בקו שמאל שבה שהם דינים ובפרט בהוד שבה שהו' סיום קו השמאל ובפרט בפרק תחתון של הוד שבה שהוא הנכנס חו' הנקבה והוא דין גמור וזהו סוד ענין אימא דעד הוד דו"א אחשפטה כנו' בספר התקוין וגם נח' אללנו וזה ראה כי אימא היא גבורה ויכין שכל בנין הנקבה היא מן הגבורות והדינים לכן כל קו שמאל של כלי דאימא שהוא ההוד שבה המאירה בנוק' היא נכנסת בחשבון אשפ"י

שאינה אלא בחי' רגלים כנו' משא"כ בגלח והוד דו"א שאינ' נכנסת בחשבון רק בגלח והוד של הנקבה בלבד. וזהו נחמדה השאלה הנו"ל כי בחכמה דנוק' לא נכנס בחשבון מה שלוקחת מכלי הגלח הימין דאימא והיו אחיותיה ב"ח אצל בבינה שבה נכנס בחשבון מה שלקחה מכלי ההוד השמאלי של אימא ועד"ז הוא בגבורה והוד של הנקבה כמו שיבאר ולכן היו אחיותיה בבינה שבה ג"ז כנו"ל הכלל העולה כי בחי' החסדים אינם עולים בחשבון לעולם לפי שהם המגדילים ולא הנגדלי' כנו"ל גם הננו' אינם נכנסים בחשבון לפי שהם ג"כ בחי' המיין נוק' המגדילים את הנקבה כנו' וזלתי דעת שבה כמו שיבאר העטם במקומו והמוחין עלמם שיש דו"א הם נכנסים בחשבון בנ' נקודות חו"ב שבה בלבד ולא משם ולמטה והטעם הוא לפי שאלו המוחין שנלח והוד דו"א אינם מוחין ממש רק מה שהם בראשו של ז"א בחו"ב שבו אצל התפשטותם למטה בחו"ג ובגלח והוד דו"א הם הארה בלבד בעלמ' שנמשכת מהם ולכן כאשר יחזור הארת המוחין ההם שבגלח והוד דו"א להאיר בחי' שלישיית בנוק' והלואי שכל הארת המוח שנג' פרקי הגלח דו"א יספיק לעשות מוח החכמ' שבה לבד אלא אין בו כח להתפשט בתשלוש הקו בחסד וגלח שבה וכן עד"ז בקו שמאל ולכן אין המוחין עולים בחשבון אלא בחו"ב שבנקב' בלבד ועדיין לריכים את למרן קושיא פ"ג) א' הנמשכת מזה שאמרנו והיא כי כיון שאלו המוחין שבגלח והוד דו"א אינם מוחין ממש איך מהם נעשים ב' מוחין ממש בחו"ב דנוק' ולבאר זה

כנו"ל אצל חלו השתים יסוד ומלכות שבה אינה לוקחתם ממנו לפי שאין להם סמך דו"א כנו' ולכן הולכה נקודה הח"ח שבה לירד עד נקודת היסוד שבה כי לעלמה אינם לריכה כנו"ל ועי"כ בין שתיהם יהיה ספוק ויכולל לעשות היסוד שבה ואמנה בחי' המלכות שהיא הטערה שבה כיון שכל עלמה אינה רק חיתם ע"י חיתם היסוד כנודע כי אחר שכל גופה נק' מלכות כנודע א"כ אין לירך להיות בה בחי' מלכות שבה אלא נעשה להיותה חיתם ע"ג חותם בלבד ולכן די לה בנקודה שבה הראשונה וממנה לבדה נעשה אשפ"י שאין לה סמך דו"א ואשפ"י שלא נחבר בה נקודה אחרת כמו שהיה ביסוד שבה:

דרוש ג' א) בענין עשר נקודות של הנקבה בנזיות על אלפא ביתא דא"ט ב"ח

ונבאר עתה דרך פרט ענין י' נקודות של הנקבה שהיו תחלה כלם מדה א' בלבד ואח"כ הגדילו ונעשו י' מדות שלימות ונקראים פרטין א' שלם וכסמך וגרמיו הדרוש הזה על אלפא ביתא דא"ט ב"ח וכו' כי כלה גרמות בדרוש בנין הנקבה כסדר הנו"ל. הנה גה' כי הנקבה בזמן היניקה הייתה מדה א' מן י"ס שבז"א וכשנגדלו ונעשת פרטין שלם ב"ס הוא שנתחלקה אותה המדה לי"ס וכל נקודה מהם גדלה ונעשה מדה א' שלימה. והנה ב' אחיות א"ט הם בכח שבה ב"ח בחכמה ג"ז בבינה ד"ו בדעת י"ן בחסד כ"פ בגבורה ל"ע בח"ת מ"ס בגלח ק"ן בהוד ר"ף ביסוד ש"ן במלכות שבה וכבר נח' כי המים האגדילים את ז"א הנק' חילגל דחיי הם החסדים הנק' מים ואמנם המגדילים את הנקבה הם ג' חסדים פחות שליט המגדילים אשר בתנ"ה דו"א וזהו סוד פסו' והוכן בחסד כסא שהיא הנקבה הנק' כסא וגם נגדלת ע"י הה' גבו' אשר בתוך היסוד דו"א כנו"ל ולריך ג"כ שחרע כי אין המים עלמם נעשים גוף עלמות האילן אמנם הם גרמים את האילן שיגדל ע"י המים הנכנסים בתוכו וכמו שתרצה בביאורינו את האלפא ביתא כנו' שאין אתו כוללים את החסדים עלמם מכלל גוף ההגדלה עלמה גם לריך שחרע כי דו"א בנ' הקוים שלו הימין והשמאל מתלבשים נלח והוד דאימא טס ב' מוחין חו"ב אשר בחוכם עד סיום הקויה אצל בקו חלשי שהיסוד דאימא נגמר בחזה דו"א לא יש בחי' מוח הדעת רק עד החזה ומשם ולמטה לא יש מוח כלל רק בחי' החסדים המתפשטים בו כנודע ונמצא כי עד"ז גם ההארה היולת מן הז"א לנוק' להגדילה אינו שוה כי מה שמאיר בה מן ב' הקוים שהם נלח והוד שבו היא לוקחת ב' מיני אור א' מן מוח החו"ב אשפ"י בהוכס והב' מן החסדים המתפשטים ג"כ שם אצל כשלוקחת מן קו האלמעי אינה לוקחת אלא אור החסדים בלבד. ונתחיל לבאר ב' אחיות א"ט שהם בכח אור א' היא הנקודה הא' שבי' נקודותיה שנתחלקה כנו' והנה בתחלה לא היה הכתר אלא שיעור נקודה א' עשירית מ' נקודות שבמדה אחת ועתה ע"י אור החסד שבח"ח דו"א שנכנס בה כנו"ל נחיספו בה ט' נקודות אחרות כ"א מהם כשעור הנהודה הראשונה שהיה בה ונעשה הכתר שבה מדה א' שלימה ב' נקודות כשעור שהיתה כל הנקבה כלה בכללותה בתחלה בזמן היניקה וזהו א"ט. ב"ח הוא בחכמה כי ב' הנקודות היו בה הא' נקודה עלמה והב' נקודה אחרת שלקחה עתה בזמן ההגדלה מן מוח החכמה דו"א המתפשט בגלח שבו ע"ב) ואח"כ ע"י החסד אשר לוקחת מן הגלח דו"א כנו"ל נחוספו בה ח' נקודות אחרות ולפי שהב' נקודות האחרות הם כפועל כנו' והח' לבדם הם באות ע"י הגדלת מימי החסד לכן נתחלקו לב' חלוקות שהם ב' וח' וזהו ב"ח וכבר נח' למעלה כי מה שלוקחת מן המוחין עלמם שבז"ח נכנס בכלל החשבון אצל מה שלוקחת מן החסדים אינם בכלל לפי שהם הגורמים ההגדלה לאחרים שהם הנקודות שבנקבה והמוחין שלוקחת מן ז"א ועד"ז הוא בשאר הי' נקודות כמו שיבאר. ג"ז הוא בבינה כי ג' נקודות יש בבינה שבה הא' היא נקודה עלמה והב' נקודה אחרת שלקחה ממנו בבינה דו"א המתפשט בהוד שבו והג' נקו' אחרת שלוקחת מן הכלי של ההוד דאימא עלמה וע"י החסד שלוקחת מן ההוד

הנהדות וביאורים א) כל דרוש זה כמובט ש"י ח"א ס"ו דקל"ח ע"ה על"ה ס"ד וס"ה ע"י"ש נש"ס מ"ס בכל דיבור יע"ש ופיין היסוד בפ"ח שער אנ"ך פ"ו ומדע איזה מלכות היא זאת עיין ש"י פ"ו.